

A múlt értékeinek átörökítése a jelenből a jövőbe Rendhagyó öregdiák-találkozó a „Trianon 100 – Összetartozunk” jegyében

A koronavírus-járvány miatt elmaradt áprilisi öregdiák-találkozó rendhagyó körülmények között került megrendezésre 2020. szeptember 19-én. A Diákegyesület vezetősége hosszas mérlegelés után úgy döntött, hogy a több évtizedes hagyományok ápolása végett az esemény az idei évben sem maradhat el, ezért leszűkített programmal ugyan, de megtartják a találkozót. A szervezés kiemelt körülményekkel történt, figyelembe véve a járványügyi helyzetet és az azon belül alkalmazható lehetőségeket.

A találkozó az áprilisa tervezett programtól eltérő napirend szerint zajlott, amelyet kiegészített a „Trianon 100 – Összetartozunk” közös megemlékezés.

A 10 órakor kezdődő szentmisében gimnáziumunk egykori tanára és prefektusa, az idén 90. születésnapját ünneplő *P. dr. Frajka Félix* adott hálát az elmúlt 90 év minden kegyelméért. *„Igyekeztem Szent Ferenc atyánk kérése szerint élni az életem: »Non sibi soli vivere, sed aliis proficere — Nem magamnak, hanem mások javára élni.« (...) Az Úristen mindent a javamra fordított, és hiszem, hogy ha később jelen állapotomra visszatekintek, akkor is majd ezt mondhatom: milyen isteni ajándék 61 év az Úr szolgálatában. (...) Hány száz és ezer diákban nyitogattam értelmi világuk kapuit. Hány és hány diákot neveltem az igazra, a jóra és a szépre. (...) Gyermekek százait, sőt ezreit kereszteltem meg, esküvőkön az Úr áldását közvetíthettem a fiatal házaspárok életére. (...) Vigasztalhattam a betegágyukon a szenvedőket és haldoklókat, sokakat kísértem el végső nyugalóhelyükre utolsó útjukon a temetőbe. Együtt örvendeztem az örvendezőkkel és együtt sírtam a sírókkal. Hálatelt szívvel köszönöm az Úrnak mindazt, amivel megajándékozott és ilyen széppé tette életemet. Köszönet az engem szeretetükkel elhalmozó jó Testvéreknek is. Külön kiemelten azoknak az iskolai és templomi munkatársaknak, akikkel együtt tettük mindig, és ahogyan lehetett, egy szívvel s lélekkel a jót. Nélkülük nem lettem volna az, aki lettem.”* – hangzott el Félix atya szentbeszédében.

A szentmise végén Félix atyát *Steindl Balázs* elnökségi tag (1998/C) köszöntötte, majd átadásra kerültek a Temesvári Pelbárt-díjak. Az idei díjazottak: *Galambosi Lajos* (1957/R), *Csaba László* (1964/R) és *Molnár János* (1970/B) öregdiákok. Elismerésükhöz ezúttal is szeretettel gratulálunk!

Kivonat Galambosi Lajos laudációjából:

„Az iskolával való kapcsolata állandó és jó. Az első érettségi találkozót óta rendszeresen szervezi ötévente a találkozókat, amik baráti találkozók is egyben, hiszen év közben is tartják egymással a kapcsolatot, figyelemmel kísérik egymás életét. Az iskolához való ragaszkodás az évek múlásával egyre többet jelent.”

Kivonat Csaba László laudációjából:

„Mindig hálával gondol vissza Hajdu Antal igazgatóra, Csontos Oszkár rektorra, valamint prefektusaira: Tarcza Aurél és Bozóki István atyákra. Tanárai közül a teljesség igénye nélkül szívesen emlékszik Karácsonyi Aladár atyára a hitét megerősítő apologetikai oktatása miatt, Lukács István szalézi szerzetesre a magyar nyelvet megszerettető tanítása miatt, Huszár Jeromos atya szelíd egyéniségére és kedves humorára.”

Kivonat Molnár János laudációjából:

„Nincs olyan ferences esemény, ünnep, amelyen ő ne lenne jelen. (...) Mindig nyomon követi, kivel mi történik, kinek van szüksége netán segítségre, kinek a sikeréért örülhetnek a többiek; ha valaki látogatásra szorul, ő máris megy, s a társakat »beosztja«. Mert az osztály ma is él, barátságban, felelősséggel egymásért.”

A Franka-nap idei mottójául *gróf szentegyházi és cegei Wass Albert* erdélyi magyar író és költő egyik idézetét választotta az Egyesület vezetősége. *„Percre se feledd, hogy testvéred minden magyar, bárhol is éljen.”* Történész és művész öregdiákok közvetítésével ünnepi műsor keretében röviden

megemlékeztek a magyarság történetének gyászos napjáról, a trianoni békediktátum okozta nemzeti tragédia 100. évfordulójáról. Az előadók *dr. Hegedűs András*, az Esztergomi Primási Levéltár igazgatója (1989/B) és *Horányi László* Jászai Mari-díjas színművész, az Esztergomi Várszínház igazgatója (1969/B) voltak.

Idézet dr. Hegedűs András megemlékezésén elhangzott beszédéből: „*Mindez pedig nem egy vélemény, hanem tény, és a számadatokból objektíven is kiolvasható, hogy Trianonban Magyarországgal rendkívül igazságtalanul bántak el. Ám a tények fájdalmas összegzésében pont mi, esztergomi ferences diákok találhatunk egy kis pozitívumot is. Ha ugyanis a Mariana provincia nem veszti el felvidéki stúdiumházait, Pozsonyt, Galgócot, Malackát, Szakolcát, akkor nem kényszerült volna ezek pótlására Esztergomban gimnáziumot alapítani. És ha ez nem történt volna meg, mi most nem lennénk itt együtt és nem emlékezhetnénk azokra, akik bennünket a Mindenható Isten és a Haza szeretetére tanítottak. Itt tanultuk meg, a »Vae victis!« igazságát, de azt is, hogy Devictus vincit! A legyőzött győz, amint az Mindszenty bíboros börtönben használt szentképére volt írva. Miként győzhet jelen esetben a legyőzött? Márton Áron gyulafehérvári püspök adja meg erre a választ, amikor azt mondja, hogy »Erdélyt nem a román hadsereg és nem az antant, hanem a termékeny román anyák vették el, és a magyar anyák veszítették el. A döntő nem a győzelmek sora, hanem a népesedési statisztika volt.« A sok gyermek tehát nem tönkreteszi, hanem felemeli a nemzetet. Mégis napjainkban a család intézményét soha nem látott támadás éri. Pedig a társadalom alapegysége a család, és amint a rák megtámadja a test alapegységét, a sejtet, úgy a családok szétesése a társadalom meggyengüléséhez vezet. Márpedig a trianoni sebeket csak egy hitében és létszámában is megerősödött nemzet tudja orvosolni. A családot tehát kötelességünk megvédeni. Ehhez kérjük Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária közbenjárását, aki – Mindszenty bíboros szavaival élve – életmentő édesanyaként mindig ott állt nemzetünk betegágyánál, és hazánk ezért épülhetett fel annyiszor irtózatosságoiból. Adjon nekünk erőt az Úr, hogy családapaként hozzájárulhassunk nemzetünk felemelkedéséhez.»*

Horányi László művész úr ünnepi műsorában néhány részletet olvasott fel Száde László Ady Endre és Tisza István miniszterelnök képzeletbeli beszélgetését feldolgozó *Fekete zongora* című darabjából, amelynek ősbemutatója augusztus 21-22-én volt az Esztergomi Várszínházban. A megemlékezés Szarka Tamás szerzeményével, a magyarság összetartozásának himnuszával, a *Kézfogással* zárult Horányi művész úr előadásában. Köszönjük, hogy előadásukkal felejthetlenné tették a megemlékezést!

A szentmisén az idei évben is az iskola énekkara teljesítette a felemelően szép zenei szolgálatot *Pálmai Árpád* karnagy, egyházzeneész vezetésével. A „Franka hivatalos YouTube csatornán” keresztül *Mikó Vencel* 12/A osztályos tanulóknak segítségével az élő szentmise-közvetítésébe is bekapcsolódhattak az öregdiákok. Mindannyiuknak köszönjük a segítséget!

A templomi ünnepség befejezése után az elnökség tagjai zártkörűen megkoszorúzták *P. Temesvári Pelbárt*, *P. Nagy Sándor Arisztid*, *P. Hajdu Antal*, *P. dr. Huszár Jeromos* és *Hőseink* domborművét.

Az ünnepi megemlékezés a kriptában folytatódott *Halmi Vilmos* atya vezetésével, ahol *P. Karácsonyi Sándor Aladár* ferencesre, iskolánk egykori tanárára emlékeztek halálának 50. évfordulóján, és az elhunyt ferencesekért, tanárokért imádkoztak.

Hála és köszönet a jó Istennek, hogy az idei évben sem maradt el az ünneplés!

Kedves Ilona iskolatitkár